

Planen er at lave en evaluering i år 2001, og lad os nu se, når vi kommer frem til den evaluering, om der er behov for at følge yderligere op. Men jeg er meget optaget af, at vi hele tiden har folkesundheden på dagsordenen. Om midlet skal være årlige evalueringer, eller evaluering hvert andet eller hvert tredje år, kan vi vende tilbage til. Jeg tror, at vi er enige om målsætningen: opfølgning og overvågning som væsentlige elementer. Vi skal også evaluere i år 2005, så der er gode muligheder for evaluering.

Det er værd at understrege, at regeringen med forebyggelsesprogrammet og redegørelsen har sat folkesundheden på dagsordenen, sådan som fru Anni Svanholt også var optaget af. Vi mener det alvorligt. Særdeles alvorligt. Det er jo ikke for sjov, at man har sat ti ministerier sammen, som kan lave mange andre ting end bare at sammensætte sådan et program.

Det har betydet ganske betydelige ressourcer, ikke mindst i form af menneskelig arbejdskraft. Det er ikke noget, vi sidder og laver for sjov. Det har været et stort projekt, og det afspejler, hvor seriøst regeringen betragter det. Så der er ingen tvivl om, at vi nok skal komme til at arbejde godt sammen om det her.

Til fru Birthe Skaarup må jeg sige, at fru Birthe Skaarup diskuterede et fuldstændig imaginært problem. Jeg har ikke hørt en eneste ordfører i denne her sag, der har det synspunkt, at man skulle sætte rygere, fyrværkeriaffyrere, skiløbere, høreskadede og andre bagest i køen. Regeringen har heller ikke det synspunkt, og lad os nu komme videre og lade være med at diskutere det på den måde. Det er uinteressant. Alle skal have adgang til sundhedsvæsenets ydelser. Ingen tvivl om det. Sådan som vi også har skrevet det, og som hr. Tom Behnke også citerede.

Men det udelukker jo ikke – og det er måske dér kæden springer af – at man samtidig kan gøre en stor indsats med oplysning og tiltag, for at så få som muligt får sygdommene og kommer på sygehuset. Deraf kan man ikke slutte, at regeringen eller andre på nogen måde skulle være optaget af at diskriminere med hensyn til tilgangen til sygehusvæsenet.

Fru Yvonne Herløv Andersen fokuserer meget på økonomi. Det har hun til fælles med læger, har jeg lagt mærke til. Det er nok den branche inden for hele sundhedsvæsenet, der er mest interesseret i økonomi. Vi tager forebyggelse alvorligt. Må jeg gøre fru Yvonne Herløv Andersen opmærksom på, at de samlede udgif-

ter til forebyggelse for år 2000 efter et konservativt skøn er estimeret til at være i størrelsesordenen 4,7 mia. kr. Det er udgifterne tilsammen i det statslige system, i alle de ministerier, der er involveret i det her. Vi taler jo ikke specielt om Sundhedsministeriet, en række andre ministerier bruger ganske betydelige midler til forebyggelse.

Ude i kommunerne og amterne foregår der også en betydelig forebyggende indsats med forebyggende børneundersøgelser, vaccinationsprogrammer osv., og vi kunne nævne en række andre ting. Tilsammen bruges et beløb i størrelsesordenen 4,7 mia. kr. på forebyggelsesindsatsen.

Jeg siger ikke, det er tilfredsstillende. Jeg siger ikke, at så har vi brugt, hvad vi skal. Jeg er stadig væk meget optaget af, at vi afsætter flere midler, det har jeg tilkendegivet ved adskillige lejligheder. Men jeg må også sige, at vi skal passe på, at vi ikke kommer til at dimensionere indsatsen forkert, så vi i vores bestræbelser på at få signaleret en hel masse skriver en masse checks ud her ved år ét og så håber, at pengene bliver brugt fornuftigt og rimeligt. Vi skulle jo nødig komme i den situation, at noget af det her får det ry, at pengene er spildt. Derfor kan jeg bedre lide, at vi er nøjeregnende med vores indsats, at vi holder øje med, hvad pengene bliver brugt til, og at vi indhøster erfaringer. Det er afgørende for mig.

Fru Yvonne Herløv Andersen nævner rygeforbud på hospitaler osv. og klandrer mig lidt for, at der ikke kommer noget forslag om det. Dér kan jeg sige, at årsagen såmænd er den simple, at jeg ved forskellige konsultationer med partierne har konstateret, at der ikke på nuværende tidspunkt er flertal for et rygeforbud på sygehusene for personalet. Jeg taler ikke om patienter, det er alt for tidligt. Dér mener jeg, en række andre overvejelser er afgørende. For mig skulle et rygeforbud først og fremmest og alene gælde personalet, og det er ud fra det synspunkt, som vi kan blive ved med at diskutere, men som jeg ikke har tid til at gøre så meget ud af, at det er et væsentligt signal, man udsender, når man gør det her.

Men på nuværende tidspunkt har der ikke kunnet konstateres et flertal i Folketinget for dette, og derfor vil jeg sige: Tiden er ikke moden til det. Vi venter. Men det er alene rygeforbud for personalet, jeg koncentrerer mig om, jeg er ikke optaget af de andre problemstillinger.